

OZVĚNY SMIDARSKA

číslo 7

prosinec 2008

cena: 10 Kč

Obsah čísla:

- Slovo starostky
- MŠ a ZŠ
- Rozhovor
- Aktuality
- Příspěvky občanů
- Matrika a ostatní

• *Důležité informace*

Ordinační hodiny

Ordinační hodiny dětské ordinace MUDr. Evy Horké - praktické lékařky pro děti a dorost (nově v bývalé ordinaci MUDr. Svobody): pondělí, úterý, středa a pátek pro nemocné od 10,30 - 13,00, ve čtvrtek 10,30 - 14,00 ráno také nemocní, odpoledne prevence a očkování zdravých.

Adventní koncerty

Okrašlovací spolek Smidarska ve spolupráci s obcí Smidary si Vás dovoluje pozvat na ADVENTNÍ KONCERTY v kostelíku sv. Jiří v Loučné Hoře. Koncerty se budou konat každou adventní sobotu od 17,00 hod. Přijďte si vychutnat neopakovatelné spojení klasické hudby v tradičním i netradičním pojetí s jedinečnou vánoční atmosférou unikátních prostor dřevěného kostelíka. Vstupné: předprodej na OÚ Smidary - celý cyklus 250 Kč, na místě - jeden koncert 80 Kč, děti do 12 let zdarma. Program: 29.11. - houslová virtuoska Kateřina Pařízková. 6.12. - Melodybrass - bigband z Olešnice nad Cidlinou. 13.12. - Sax Q - saxofonový kvartet. 20.12. Novobydžovský chrámový sbor a Komorní orchestr - J.J.Ryba: Česká mše vánoční.

Přebor v šipkách

Sportovní komise Obce Smidary srdečně zve ženy Smidarska na druhý ročník ženského přeboru v šipkách. Turnaj se uskuteční dne 20.12. od 19.hod v sokolovně ve Smidarech. Všechny smidarské ženy jsou srdečně zvány.

Oznámení

Obecní úřad ve Smidarech oznamuje občanům, že ve středu dne 24.12.2008 na Štědrý den budou vyváženy popelnice.

● Slovo starostky

Vážení občané,

nacházíme se v předvánočním období, všichni se snaží ke konci roku bilancovat a dokončit naplánované akce, které se nestihly během roku zrealizovat.

Obci Smidary se většinu naplánovaných prací zrealizovat podařilo a ty bych Vám ráda nyní připomněla. V lednu byl schválen rozpočet na rok 2008 ve výši cca 14,300.000,-Kč. Hned během měsíců ledna a února byla provedena oprava WC a sprch u tělocvičny v základní škole v hodnotě 1,130.000,-Kč.

Pořídili jsme traktor ZETOR 7711 za 270.000,-Kč a k němu mulčovací zařízení na sekání trávy v hodnotě 200.000,-Kč. Jsou to pomocníci, kteří jsou nezbytní k údržbě zeleně, které máme stále více.

Dále byla pracovníky OÚ provedena oprava plotu v mateřské škole a přeložka chodníku k němu přiléhajícímu. Během letních měsíců jsme postupně překládali chodníky v Chotělicích. Byla zde opravena zvonička a boží muka ve spolupráci s Okrašlovacím spolkem Smidarska, který získal na tuto akci grant od T-Mobile ve výši 40.000,-Kč. O provedení této akce byl požádán Ing.Dušek z Hradce Králové – smidarský rodák.

Po schválení změny územního plánu č.2 zastupitelstvem obce koncem srpna jsme vykoupili parcelu ve výměře 10.062m² naproti Základní škole ve Smidarech. Vzniklo zde sedm parcel na stavbu rodinných domků typu bungalov. Tyto jsme v září začali postupně prodávat. Pět parcel je již prodaných, jedna parcela je předběžně zamluvená a jedna je volná.

Po novém roce ČEZ provede výměnu stávajícího kabelu NN k jednotlivým parcelám. Dále bude prodloužen vodovodní řad a veřejné osvětlení. Nakonec budou upraveny vjezdy k rodinným domkům.

Dále zastupitelstvo odsouhlasilo vykoupení pozemku pro výstavbu ČOV mezi obcí Smidary a Červeněves. Stavba ČOV a kanalizace je ve fázi projektové a čekáme na vyjádření životního prostředí v Novém Bydžově. Náklady budou činit cca 40,000.000,-Kč. Ve fázi stavebního povolení je zateplení Zdravotního střediska ve Smidarech.

Na jaře letošního roku jsme zadali studii arch.Ing. Králíkovi a Ing.arch. Kadečkovi na rekonstrukci Sokolovny. Všechny tyto projekty jsou k nahlédnutí na obecním úřadě.

Někdo může říci, hlavně ti nezasvěcení, že se „nic nedělá“, ale za tím vším stojí spousta mravenčí práce. Hlavně shromažďování podkladů, vyjednávání, papírování a peněz. Studie a projekty jsou připraveny na příští rok a nyní musíme čekat až vyjde výzva, abychom mohli požádat o peníze z dotací a grantů.

Co jsme dále udělali? Např. v Křičově proběhla oprava rozhlasu, vymalovali a zkulturnili jsme místnost v bývalé hasičské zbrojnici, dokončili napojení stávající plynové přípojky a nechali jsme natřít střechu. Podařilo se nám vysadit parčík na návsi, na který jsme získali od Nadace Partnerství grant 10.000,-Kč.

V obcích jsme nechali vyspravit nejnужnější a nejhorší úseky cest ve Smidarech, Červeněvsi, Chotělicích a v Loučné Hoře cestu k pile. V Červeněvsi jsme vyčistili potok, protékající obcí. Nechali jsme opravit vyspárováním chodník mezi obcí Smidary a Červeněvsí. Byla vyčištěna kanalizační stoka za splavem ve Smidarech.

Rada obce odsouhlasila prodej bývalé prodejny v Červeněvsi. Plánovanou výstavbu chodníku od bývalé prodejny směrem k Zechovským a prodejně „Večerka u Honzy“ bychom mohli uskutečnit v příštím roce, zde čekáme na stavební povolení.

V Loučné Hoře společně s Okrašlovacím spolkem Smidarska se pracuje na opravě varhan v kostele sv.Jiří, kterou provádí varhaník p. Doubek a zábradlí na kůru. Tuto opravu provádí ing. Záruba.

Na prostranství proti statku p. Rejtárka byl vysázen firmou p.Chocenského parčík, na který Okrašlovací spolek Smidarska získal grant 10.000,-Kč od Nadace Partnerství. Na všechny akce, na které byly získány dotace, musí obec přispět tzv. „příloží“, která činí od 30% - 70% z obecního rozpočtu.

V polovině listopadu došlo k havárii topného potrubí, které vytápí družinu a kuchyň základní školy. Tato oprava bude OÚ stát cca 250.000,-Kč. Stejně jako loňský rok se obec finančně podílí částkou 200.000,-Kč na opravě kostela sv. Stanislava ve Smidarech.

Předpokládané akce na rok 2009:

Chodník Červeněves

Projektová dokumentace a výběrové řízení ČOV

Projektová dokumentace pro stavební povolení – SOKOLOVNA

Bytová výstavba za školou – studie

Zateplení ZŠ – energetický audit

Oprava bývalé mlíčnice v Červeněvsi

Loučná Hora – varhany

Vodovod u školy

Osvětlení u školy

Vjezdy k parcelám u školy

Kostel sv. Stanislava ve Smidarech – dotace

Zdravotní středisko – zateplení

Na závěr mi dovolu,te, abych Vám všem popřála příjemné a šťastné svátky vánoční, hlavně pevné zdraví, štěstí, spokojenost v roce 2009.

Dana Draštíková – starostka

● MŠ

Podzimní akce mateřské školy

Dne 12.9. 2008 navštívily děti Jičín – město pohádek. Zde shlédly dvě maňásková představení, svezly se vláčkem. Pozorovaly různé činnosti v pracovních dílnách, vyrobily si čertovské růžky.

Další akcí v mateřské škole byla 23.9. 2008 pracovní dílna s rodiči „Bramborový den“. Děti pracovaly společně s rodiči – loupaly vařené brambory na bramborové placky, strouhaly, učily se zacházet se škrabkou na brambory. Pozorovaly, jak mísa brambor se proměnila v těsto na bramboráky. Navlékaly korále z přírodnin, vyráběly obrázky pomocí bramborových tiskátek, škrobové barvy. Na závěr si všichni pochutnali na bramborových plackách a bramboráčkách. Tento den se velice vydařil – děti byly nadšené, rodiče odcházeli s otázkou – „Tak co nás čeká příště?“

Dne 10.10. 2008 jsme se vydali na výlet do Kopidlna - „Kopidlnský kvítek“. Zde si děti prohlédly vyzdobené zámecké prostory , pozorovaly labutě v rybníce. V parku poznávaly stromy, sbíraly přírodniny. Navštívily také skleník, kde se jim nejvíce líbily rybičky.

Prozatím poslední akcí mateřské školy dne 23.10. 2008 bylo „Hledání podzimního světýlka“. Děti plnily různé úkoly na stanovištích, soutěžily v dovednostech, rodiče přihlíželi jejich snažení, mladším dětem pomáhali. Zazpívaly si s p. učitelkami písničku „Skřítku, skřítku“. Za dobře splněnou práci je čekala sladká odměna a malý dárek. Na závěr přišly na řadu připravené lampiony. Jedno podzimní světýlko jsme donesli k pomníku padlých, kde jsme si připomněli 90. výročí vzniku samostatného československého státu.

Ryglová Simona, uč.

● ZŠ

Ze školního deníku...

Školní vzdělávací program Základní školy ve Smidarech vstoupil již do druhého roku své existence. Učitelům přinesl větší možnosti ve výuce předmětů, také možnosti zapojení zajímavých metodických postupů a didaktických her. Naši žáci se učí chápat souvislosti, logicky vyvozovat a své výstupy prezentovat.

Naším cílem je naplňovat motto Michaela Faradaye: Work – finish – publish - pracuj – dokonči – publikuj. Všichni učitelé se snaží, aby žáci nejen pracovali, ale i dokázali práci dokončit, a zejména ji uplatnit ve společnosti. Jen ten, kdo dokáže v dobrém smyslu svoji práci „prodat“, prosadí se v dalším životě.

Sportovní olympiáda 1. – 5. ročníku, dopravní soutěž, návštěva divadel, to všechno přináší dětem hezké zážitky. Vyvrcholením všech aktivit v 1. pololetí školního roku 2008/2009 byla bezesporu školní akademie Ze školního deníku, která se uskutečnila v reprezentativních prostorách Jiráskova divadla v Novém Bydžově 27. listopadu. Velké poděkování patří všem pracovníkům školy, kteří se na této náročné akci podíleli. Návčik

vzali kluci i děvčata opravdu vážně, výstupy se měnily, krátily a prodlužovaly. Počáteční obavy se během nácvičky rozplynuly a odměnou bylo nádherné představení a roztleskaný sál plný rodičů a příznivců školy. Věřte mi, že v té chvíli jsem jako ředitelka školy byla pyšná na všechny, kteří tímto jistě prvním vánočním dárkem dokázali nadělit tolik radosti.

Příští týden přinesou poslední rozhodnutí žáků 9. ročníku, na kterou školu si podají přihlášku, leckoho čekají přijímací zkoušky. Vyjedeme již tradičně na zimní školu v přírodě a na lyžařský výcvikový kurz, opět budeme hostit okolní školy na tanečním festivalu Smidarská ještěrka, který se, doufáme, stane tradicí. Závěr roku bude patřit opět Zahradní slavnosti v areálu školy, tentokrát opravdu netradiční a s překvapením.

Dařilo se nám i při zlepšování prostor školy. Díky dobrému hospodaření bylo možné částečně dovybavit učebnu informatiky, zrekonstruovat prostory pro keramickou dílnu, pořídit novou prolézačku do mateřské školy, která splňuje nejpřísnější požadavky na bezpečnost dětí, a zajistit elektronické zabezpečení prostor školní družiny a školní jídelny.

Přeji Všem, kteří mají dobré srdce, klidné vánoční svátky plné radosti v kruhu jejich blízkých a šťastné dny v novém roce 2009.

Mgr. Hana Musílková
ředitelka školy

● *Rozhovor s Dominikem Wojcikem, žákem 8. třídy*

Judo, sport s velkým S

text a foto Mgr. Vilém Zábranský

Nemusíte bydlet ve městě, abyste mohli provozovat sporty, které nejsou v našich končinách až tak běžné. Jedním z nich je právě judo. Člověk neznalý věci by mohl říci, že je to prostě něco jako karate, které přeci dobře známe z bojových filmů. Že tomu tak není, se můžete přesvědčit v následujícím rozhovoru.

Jak bys někomu, kdo o judu nikdy neslyšel, vysvětlil, jaký je tedy rozdíl mezi judem a karate?

Tyto dva sporty mají společnou zemi původu, tedy Japonsko, a i snahu učit se respektovat druhé lidi. To je ale tak vše. Zatímco se v karate snažíte soupeře udeřit, tak v judu jde především o vyvedení soupeře z rovnováhy pomocí chvatů. Využíváte především chyb v pohybu soupeře a nestavíte sílu proti síle, jako u karate. I fyzicky slabší judista pak klidně může porazit mnohem silnějšího soupeře. Je to chytrý sport, už jen překlad slova judo znamená *jemná cesta*.

No dobře, ale jak karatisté, tak judisté, mají na sobě kimono, a je přeci úplně stejné?

To je další omyl. Karatisté mají kimono ze slabého plátna, kdežto my, co děláme judo, nosíme kimono ze silné prošívanej látky, je tedy několikanásobně pevnější.

Všimnul jsem si, že máš kimono přepásáno zeleným páskem. Co to znamená, záleží to třeba na letech tréninku?

Barva pásku říká, které, a jak obtížné, chvaty judista umí. S léty tréninku to souvisí okrajově, samozřejmě že na každý chvat musí mít judista natrénováno. Já například dělám judo čtyři roky a dosáhl jsem třetího kyu (systém zahrnuje 16 stupňů, 6 kyu a 10 danů). Rozhodně to ale automaticky neznamená, že závodník s vyšším páskem bude lepší při zápase, to skutečně ne.

Aha, mohl bys nám, prosím, říci, o co tedy vlastně v zápase jde?

Při zápase jde o to, dostat soupeře na záda pomocí hodů, páčení nebo škrcení.

To zní docela drsně.

Samozřejmě zápas má svá pravidla, závodníci soutěží podle váhových i věkových kategorií a bojuje se o body. A i rozhodčí dbají na to, aby nedošlo k nějakému zranění. Nesmíte například soupeře tahat za vlasy či

ho jakýmkoli způsobem udeřit.

A tvé úspěchy?

Zúčastnil jsem se mnoha turnajů a nejvíce si asi cením zahraničních turnajů v Chorvatsku, kde jsem skončil druhý, a Polsku, odkud jsem si přivezl pohár za třetí místo.

A jak si stojí Češi mezi ostatními národy?

Nejlepší jsou Japonci, a to bez debaty. Nicméně i my máme velmi dobré světové jméno.

Jaký je tvůj vztah k judu?

Dělám ho jen pro zábavu.

Neuvažoval si někdy o možnosti dělat ho profesionálně, přeci jenom je to olympijský sport?

To ano, ale vyžadovalo by to vysoké nasazení, šest dní v týdnu tréninku. Pak už by mi nezbyl čas na nic jiného.

Ještě na závěr, kdybys měl poradit někomu, kdo by chtěl začít dělat judo: Existují třeba nějaké tělesné předpoklady

k provozování juda? Osobně bych řekl, že je výhodou být podsaditý a mít nízko těžiště.

Rozhodně musí mít člověk dobrou fyziku a chuť sportovat. Ostatní už není tak důležité, i když výhodou jsou spíše dlouhé ruce a nohy.

● Zelený koutek Křičova

Jedním z mnoha úkolů obce je zvýšit kvalitu životního prostředí, které nás obklopuje. Na Smidarsku se nachází mnoho nevyužitých prostranství, která zarůstají jen travou a jejich praktické využití je nulové. Rekultivace zelených ploch je omezena finanční náročností takových projektů, proto se obec Smidary společně s Okrašlovacím spolkem snaží získat dotace z grantů zaměřených na životní prostředí venkova. Po realizaci projektů ve Smidarech a Chotělicích přišel na řadu Křičov. Byl vypracován projekt na vytvoření malého parčíku na návsi a čekalo se, až vyjde žádost o grant. Dlouho se nedařilo,

**NADACE
PARTNERSTVÍ**

navzdory tomu že byly podány během roku a půl čtyři žádosti. Na konec jsme uspěli a obec Smidary obdržela 10 000 Kč (z původně žádaných 20 000 Kč) od Nadace Partnerství. Realizace proběhla během listopadu, kdy došlo k vysazení pěti lip, instalování dvou laviček a jednoho koše.

Obec Smidary hodlá pokračovat v podobných projektech i v následujícím roce.

Richard Zábranský

● *Povídání o Muslimských zemích*

Dne 8.11.2008 se od 16 hodin konala na obecním úřadě přednáška s cestovatelem Pavlem Pokrupou a jeho kamarádem Liborem Ondřichem, kterou pořádala kulturní komise. Šlo o cestování se vzpomínkami po muslimských zemích, a to Tureckem, Íránem a Tádžikistánem.

Na úvod bych chtěla říci, že jsem se na vyprávění docela těšila. Jde o to, že já osobně bych na takovou cestu nesebrala odvahu nikdy. Když jsem přišla do zasedací místnosti OÚ, bylo mi nabídnuto malé občerstvení a asi 10 minut po 16 hodině vše začalo. Přivítal nás předseda kulturní komise pan Richard Zábranský a představil oba mladé odvážné cestovatele. Nejprve byl z jejich pohledů znát ostych, který však po chvíli zcela vyprchal a následné povídání bylo velice příjemné. Prezentace začínala základními informacemi o rozloze, počtu obyvatel, měně, a vše bylo dokresleno vlajkou a mapou dané země. Celé povídání se odvíjelo od projekce fotografií a jejich popisu.

S klidným srdcem mohu říci, že mé očekávání bylo zcela překonáno. Odcházela jsem domů společně s ostatními velice nadšena, a to nejen nádhernými fotografiemi, precizní přípravou a krásnými vzpomínkami, ale hlavně vědomostmi mladých cestovatelů a jejich nadšením.

Jana Šustová

● 1. Adventní koncert 2008 v Loučné Hoře

Většina z nás se zase po roce vrátila do míst, kde se dlouhá léta hlavní dveře neotevřela. Ano, řeč je o kostele svatého Jiří v Loučné Hoře, kde se konal první adventní koncert roku 2008. Tyto koncerty pořádá Okrašlovací spolek Smidarska za pomoci OÚ a několika dobrovolníků.

Jako první se ujal slova pan doktor Homola, který přivítal všechny přítomné a poděkoval těm, co se na přípravách adventních koncertů podílejí. Dále pozdravil všechny přítomné pan Rejtárek ml.a představil dnešní vystupující a to WHITE TRIO, malý komorní soubor založený v roce 2007. Za jménem white trio se schovává jedno violoncello, dvoje housle a tři mladé dámy: Kateřina Pařízková – 1.housle, Martina Štillerová – 2.housle, Olga Ladislavová – violoncello. Všechny tyto dámy absolvovaly Pražskou konzervatoř a nyní se hudbě věnují profesionálně. Během koncertu zazněla díla J.S.Bacha, A.Vivaldiho, L.Boccheriniho, W.A.Mozarta, A.Dvořáka a dalších.

Krásná hudba zaznívala kostelíkem přibližně jednu hodinu a nádhera živého výstupu se nedá popsat. Věřím, že druhý koncert bude probíhat ve stejné atmosféře, a že si ho nenechá ujít daleko více lidí. Novinkou je možnost zakoupení dřevěné pamětní známky s motivem kostela sv.Jiří za cenu 25,- korun a samozřejmě je možnost malého občerstvení.

Jana Šustová

● Konec amatérského divadelnictví ve Smidarech

V Ozvěnách Smidarska, a to hlavně v těch starších číslech se čtenáři pravidelně setkávali se zajímavými články z historie Smidar a okolí. Mimo jiné i s místy, kam tehda chodili za místní kulturou a kdo byli tenkrát její protagonisté. O smidarském divadelnictví třicátých a dalších let se stále dodnes mluví. Celá tato doba se srovnává se současným stavem místní kultury.

Zapomíná se ovšem na to, že ta dnešní doba je zcela jiná a že ten dnešní život se ubírá zcela jinými cestami. V tehdejší době existovalo totiž ve Smidarech mnoho spolků a sdružení. V nich se lidé scházeli a v nich pracovali, spolky žily svým bohatým kulturním životem. A nikdo se tehdy neptal „Co za to?“ – „Můj dům, můj hrad.“ A potom mně již nic jiného nezajímá, byla tehdejší společnost zcela nepřijatelná. A právě toto bylo tehdy základem bohatého a pestrého života tehdejší společnosti. A právě v něm hrálo tehdejší amatérské divadelnictví tu nezaměnitelnou úlohu.

A proto bych chtěl věnovat několik řádků někomu, o kterém již jednou byla v Ozvěnách řeč. Někomu, který byl takovým posledním aktivním pamětníkem a představitelem těch starých časů smidarského amatérského divadelnictví. Někomu, který se poněkud více zapsal do podvědomí smidarských občanů.

Ještě nedávno jste mohli ve smidarských uličkách potkávat starého prošeďivělého, ale mladistvě vypadajícího pána, který se často procházel po smidarské metropoli. Byl takovým tím typickým Smidarákem, který se ve Smidarech narodil a který zde prožil všechny stinné i dobré stránky dlouhého života. Jistě již tušíte, alespoň ta starší generace, o koho jde. Že ne? Tak já Vám trošičku napovím. Smidarské veřejnosti byl znám jako sportovec fotbalového oddílu Smidary. Dlouhá léta působil mezi požárníky, dnes hasiči. Ještě netušíte? Tak tedy ještě jedna indicie a věřím, že potom již budete mít zcela jasno. Tak tedy! Jevišťátko u zajíček, nyní u Lemberků, na Radnici, Sokolovna a sokolské Silvestry a kabarety. Ano máte pravdu je to – vlastně byl to Karel Štejnár.

A proč se chci právě zmínit a věnovat mu několik řádků? Protože, když se řekne Karel Štejnár, zcela automaticky se Vám vybaví v paměti třicátá léta a prvá polovina minulého století. Doba bohaté a pestré kulturní činnosti. Doba, kdy smidarští divadelníci – amatéři hráli prim v tehdejší smidarské kultuře. Byla to doba mnoha spolků, které tehdy existovaly a kdy mnohé z nich byly založeny již v předminulém století. A mezi nimi hrály prim právě spolky divadelních amatérů. Osvětové besedy či studentský spolek, zde všude Karel působil a sehrál nespočet divadelních představení, Silvestrů, aktovek, skečů a dalších vystoupení. Dovedl přesvědčivě sehrát role tragické i komické. Byl tak nějak, aniž měl nějaké vyšší vzdělání, přirozeně inteligentní. Při jednání s ním jste měli takový zvláštní pocit, jakoby Vás tak nějak nutil být upřímný a slušný. Gentlemanské jednání bylo jeho krédem. Měl také fenomenální paměť. To mu dávalo možnost již při druhém čtení znát svůj part. A často, při takzvaném divadelním okně, vytáhl svého spoluhráče z bryndy, když mu hodil záchranné lano.

Pokud jde o jeho bohatou divadelní činnost, kdy za téměř půl století sehrál nespočetné množství rolí. Ti starší občané ho jistě pamatují ze hry J. K. Tyla, kde spolu s prof. F. Vaníčkem hráli jeho přátelé. Další tehdy velikou událostí byla hra v roce 1940 Jan Výrava v přírodním amfiteátru tehdejšího hotelu Radnice. Ano, i tohle tehdy dovedli smidarští ochotníci zorganizovat. Podobně hrál v přírodním divadle na zahradě – parku u tehdejší Měšťanky - ve hře Maryša v režii učitele Karla Kyrála. Smidarská veřejnost ho také mohla vidět v roce 1960 ve hře Kauce v režii prof. F. Vaníčka, a to již po boku té mladší divadelní generace. Tuto hru tehdy připravil kroužek Osvětové besedy. V prosinci téhož roku se ještě hrála hra, kterou připravil výbor smidarských žen „Nebe na zemi“. Zde však již Karel Štejnár nehrál, a tak hra Kauce byla poslední, kde ho mohla smidarská veřejnost spatřit na smidarské divadelní scéně.

Těch několik řádků je Karlu Štejnárovi věnováno proto, že on byl vlastně takovým mementem, dá se říci posledním aktivním představitelem, té slavné doby amatérského divadelnictví ve Smidarech. Byl také posledním z té dlouhé řady, z té staré gardy smidarských divadelníků, jakými byli: prof. Tomáš, prof. Vaníček, učitelé F. Šimon, F. Šimek, K. Kyrál, J. Vodička, dále O. Archalous, F. Machek, E. Dobrovský bratři Samlérové, F. Zejdl a celá plejáda dalších.

Ale i Karla si ten nahoře, který řídí naše osudy, povolal do své družiny. A tím vlastně udělal takovou tu poslední a definitivní tečku za smidarskými ochotníky – za smidarským amatérským divadlem těch třicátých a dalších let prvé poloviny minulého století. A opravdu již potom nic nebylo? Opravdu byla potom již doba kulturního temna, jak svého času napsal profesor F. Vaníček v jednom čísle Smidarských ozvěn? Opravdu již potom nastala takzvaná doba dovozové kultury, kdy občané Smidar poznali na sokolském jevišti mnoho známých umělců, ale smidarská místní kultura přestala existovat? Opravdu je ta dnešní doba, kdy všude vládne kult peněz a úspěch za každou cenu, taková? Opravdu nedává žádnou možnost, alespoň v malém, něco takového zopakovat? O něco se pokusit? Opravdu se v té dnešní společnosti nenajde nikdo, kdo by zvedl ten pomyslný prapor smidarské kultury? Víím dobře, že k tomu dnes schází to hlavní. Někjaké významnější osobnosti, které zde v minulosti byly, zapálený jedinec či několik nadšenců a hlavně organizace, která by je podpořila, jakou byl například dříve Sokol, který v minulosti vytvořil potřebné podmínky pro tuto činnost.

Podíváte-li se blíže na dřívější kulturní dění ve Smidarech, jistě Vám neunikne poznatek, že dříve zde takové osobnosti byly. A že to byli většinou místní učitelé, kteří v tehdejší době tvořili páteř kultury, a nejenom kulturu v obci organizovali. Že tomu tak bylo, můžeme uvést příklady. Tak například učitelé, pánové Šťovíček, Doležal, Vintera, Příbyl, byli místní kronikáři. Učitel J. Vacek jedním ze zakladatelů Okrasného spolku. Učitelé F. Šimon, F. Šimek, prof. F. Vaníček, členy TJ Sokol, a zároveň divadelnictví. Učitel F. Cipro jako loutkoherec, učitel J. Vodička výtvarník a autor Šibřinek. Učitel F. Šimon, mimo jiné i dlouholetý knihovník, a to jen za odměnu. V té době knihovna byla něco jako diskusní klub, kde se pravidelně scházivali mladí i staří. Učitelé Franc, zakladatel smidarského fotbalu, a Matějec, dodavatel fotbalových talentů místnímu oddílu. Pan učitel Draštík, činný v lidosprávě. Učitel Lakmajer, práce s mládeží. Rovněž tak i učitel Vintera. Pan řídící Pád se svými pravidelnými inscenacemi pohádek žáků Obecné školy. Pravidelná akademie kolektivu učitelů Měšťanské školy, a mnozí další. I snahy o návrat k tradici zde byly. Například při 40. výročí nové školy, kdy se uskutečnila akademie za velkého zájmu veřejnosti. Ta se opakovala ještě v příštím roce, a to bylo vše. Tehdy Sokolovna, jak se říká, praskala ve švech, takový byl zájem. Doba však je dnes taková jaká je. I společnost se proměnila, a tak pokud jde o kulturu v obci, zřejmě musíme hledat v jiném spektru té dnešní společnosti. Některé náznaky se v poslední době objevují. Jsou to takové zatím nesmělé krůčky. Takové pokusy s otevřeným koncem několika mladých jedinců. Ti se o něco takového v současné době pokoušejí. Zatím však bez nějaké větší podpory a pochopení veřejnosti. Nu uvidíme, co bude dál. Necháme se překvapit.

FH

● *Ze Smidar až do západního Irsku*

Co je workcamp?

V dnešní době se nabízí mnoho příležitostí k cestování. Členství České republiky v Evropské unii umožňuje poměrně snadné cestování napříč celou Evropou a v podstatě už záleží jen na finančních prostředcích a znalosti jazyka. Jedním ze způsobů, které umožňují studentům cestovat a zlepšit si jazyk, je program Workcamp. Jedná se o projekt, který je zaměřený na studenty středních, a především vysokých škol. Zájemce o program workcamp se musí přihlásit u agentury (např. INEX-SDA) zajišťující komunikaci mezi studentem a zahraniční organizací, která bude zajišťovat všechny nezbytnosti, vztahující se k pobytu v zahraničí. Programy workcampů se dělí podle zaměření aktivit, a to především na environmentální a sociální. Záleží jen na tom, jakou práci by chtěl člověk v zahraničí dělat. Důležitým prvkem je dobrovolnost. To znamená, že práce není zaplacená, ale student za svoji práci obdrží stravu a nocleh. Ano, možná se to zdá trochu drsné, ale skutečnost je trochu jiná, protože workcamp není o práci, ale především o zábavě. Velký důraz je kladen na národnostní pestrost skupiny tak, aby účastníci mohli snadno poznat ostatní národy a jejich zvyklosti. Většinou platí pravidlo, že z jednoho státu se může zúčastnit jen jeden student, tak aby komunikace probíhala především v jazyce té země, kde se workcamp koná.

Irsko

Toto léto jsem se rozhodl, že by nebylo vůbec špatné jet do Irsku, kam jsem se chtěl vždycky podívat, protože Irsko je krásná země, plná nejen středověkých, ale i keltských památek. Vybral jsem si krátkodobý projekt (2 až 3 týdny) s environmentálním zaměřením. Od účastníka se vždy očekává, že se na dané místo dopraví na vlastní náklady. Což v tomto případě obnášelo koupi letenky a jízdenky na autobus. Workcamp se konal v opatství Glenstal Abbey v západním Irsku, 12 km od města Limerick. První věc, která mě po příjezdu do Irsku zaskočila, byla dvojjazyčnost některých nápisů. V Irské republice i v Severním Irsku, které je součástí Velké Británie, se mluví anglicky. V poslední době jsou v Irské republice patrné některé tlaky, usilující o širší používání irské gaelštiny, která se vyvinula z keltského jazyka. Dnes ho v Irsku aktivně používá necelých 80 000 lidí. Což bohužel nebrání tomu, aby například dopravní značky byly bilingvní.

Naše skupina byla poměrně pestrá, sešli se studenti a studentky ze Španělska, Německa, Belgie, Francie, Ruska, Česka, Švýcarska, Slovinska a Itálie. Workcamp vedl Ir Martin Kelly, který se staral o všechny věci (nákup potravin, komunikace se zástupcem opatství atp.), potřebné pro chod celého projektu. Ubytování bylo prosté, mohli jsme si vybrat mezi stanováním nebo spaním ve srubu, kde jsme měli hlavní

zázemí (kuchyň, jídelna, toalety). Chod skupiny zajišťují také sami účastníci, to znamená, že jsou stanoveny služby pro vaření, uklízení a topení v krbu. Ano, nepletete se. V Irsku se často topí i přes léto, protože tam panuje oceánské klima, které způsobuje, že tamní léto je oproti našemu chladnější a vlhčí. Proto je zelená typickou barvou irského léta. Z deště si nikdo moc nedělá, občas prší několik dní bez přestávky, ale nikdo se tomu nepodivuje. Po celou dobu mého pobytu se teplota pohybovala většinou pod 20° C a musel jsem se smát sám sobě, že jsem si s sebou vzal kraťasy a plavky, které jsem ani jednou nevytáhl.

Projekt byl zaměřen na péči o zeleň v opatství Glenstal Abbey. Opatství bylo postaveno v neonormanském slohu a působil v něm mnišský řád sv. Benediktýna. V opatství také sídlí jedna z neprestížnějších chlapeckých škol v Irsku. Ke klášteru patřily i přilehlé lesy a pastviny. Náš úkol byl prostý: pokácet a vytrhat co nejvíc rododendronů. Rododendron je v Irsku nepůvodní rostlinný druh, kterému se zde díky vlhkému klimatu velmi daří, a vytlačuje původní vegetaci z dubových lesů. Hlavní nebezpečí představují rododendrony pro unikátní pozůstatek deštného pralesa mírného pásu, který se nachází na území opatství. Rododendron dorůstá v tamních podmínkách do výšky až 7 m a kolem sebe vytvoří oblast, kde nic jiného neroste. Bratr Antony, mnich mající na starosti lesnictví, nás vybavil sekerymi, pilami, motykami a rýči. Pro mnohé účastníky se jednalo o první setkání s těmito nástroji, a jejich pokusy přepilovat i jednoduché klády tedy vypadaly komicky. Nám se to může zdát divné, ale když někdo žije celý život např. v Bruselu, tak těžko bude mít zkušenosti při práci se sekerou. Nutno dodat, že většina se naučila ovládat nářadí poměrně rychle.

Mnoho lidí, kterým jsem řekl, že jsem byl na workcampu u kláštera, si myslelo, že mniši jsou jen asketové (ti, kteří žijí prostým životem a jen se modlí). Realita byla ovšem úplně jiná. Například mnich bratr Antony byl velmi známý v západním Irsku pro svoje aktivity, týkající se ochrany životního prostředí. Byl také poradcem irského ministra zemědělství. Ale musím dodat, že bratr Antony byl opravdu výjimkou, protože ne každý mnich se zabýval tolika světskými záležitostmi, jako on.

Hlavní smyslem workcampů je poznávání nových lidí a procvičení jazyka. Pro tuto činnost se ideálně hodily večery, kdy se sedělo u krbu nebo jsme vyrazili do hospody v blízké vesnici. Jen tak pro zajímavost, cena piva se pohybovala od 3 do 4 Euro. Po jazykové stránce představuje workcamp ideální příležitost ke zdokonalení jazyka, protože člověk je nucen od rána do večera mluvit a mluvit anglicky. O víkendech se nepracovalo, bylo nám doporučeno, abychom se jeli někam podívat. Někdo zamířil do Dublinu, jiní do Gallawaye. Já jsem s pár přáteli vyrazil na túru do nedalekých hor s tím, že tam budeme stanovat a druhý den se vrátíme. Bylo opravdu kouzelné probudit se ráno v horách a pozorovat jejich smaragdově zelené vrcholky ještě zpola zahalené do mlhy. Cestou zpátky jsme viděli megalitický chrám i několik menhirů (velké stojící kameny), a to vše v nádherné scénérii plné potůčků, řek a vysoké trávy...

Na pobyt v Irsku budu vždy vzpomínat jako na místo plné klidu, zelené barvy a deště. Sečteno podtrženo, třítydenní pobyt v Irsku celkem vyšel na 11 000 Kč, což je perfektní cena za dobrodružný jazykový pobyt.

Richard Zábranský

● *Matrika*

Narození:

Jiří Slavík – Chotělice
Radovan Látr – Křičov
Lucie Ondráčková – Smidary
Mikuláš Dostál – Chotělice

Úmrtí:

Marta Doležalová - Smidary
Josef Šedivý - Křičov
Miroslav Hartman - Loučná Hora
Dana Hrubá - Červeněves
Rudolf Kazda - Smidary
Jana Horynová - Loučná Hora
Miroslava Draštíková - Loučná Hora
František Vostrý - Loučná Hora

Sňatky:

Ladislav Mádle - Stanislava Kubálková

Vítání občánků:

Uskutečnilo se 29.11.2008 v obřadní síni OÚ Smidary,
bylo přivítáno 6 dětí.

● *Nové dětské středisko-poděkování a vysvětlení*

Je tomu více než půl roku, když jsme koncem letošního března zahájily provoz naší nové ordinace pro děti a dorost ve Smidarech. Sice v jiných prostorách zdravotního střediska, pro některé dost neobvyklých, ale myslíme si, že naši malí i větší pacienti nejsou o nic ošizeni. Naopak se snažíme dát jim o něco víc, než byly naše možnosti v původní ordinaci. A to jak po stránce individuální péče, domluvy a času posunutého i do odpoledních hodin, tak po stránce nového veselejšího vzhledu celé čekárny, kartotéky a ordinace. A to je vlastně jeden z důvodů, proč jsme se rozhodly tento článek napsat. Chtěly bychom touto cestou poděkovat lidem, bez kterých by nová dětská ordinace nevypadala tak, jak vypadá dnes, a také bychom si nemohly dovolit zařídit ji svépomocí z toho, co jsme měly k dispozici při úsilí „našich“ pomocníků, jimiž jsou pánové Mirek Svoboda a Pavel Lošan. Pohotově si poradili s drobnými opravami a úpravami, které jsme si na ně vždy narychlo vymyslely ☺. Stejně tak dobře zastali malířské, stěhovací a jiné práce. Také se nám moc líbí osázené pískovcové truhlíky u každého venkovního vchodu. Krásně se zazelenaly pod šikovnými rukama zahradnice Hanky Černé. A nesmíme zapomenout ani na pana Berného a paní Čihákovou z Chotělic, Františka Pokrupu, pana Čiháka, pana Špičáka a další, kteří nám poradili a pomohli dovést k dokonalosti podlahy, dveře a okna. Tímto děkujeme obecnímu úřadu, že pro nás uvolnil některé své zaměstnance, abychom během ledna a února stihly připravit vše pro provoz už od 3.3.08 dle přísných bezpečnostních a hygienických podmínek. Termín se nám bohužel nepodařilo dodržet. Ze záhadných důvodů bylo totiž stále oddalováno vyjádření z vyšších institucí. Vlastně bychom měly poděkovat všem zaměstnancům obecního úřadu, že nás podpořili v našem úmyslu začít v nové ordinaci, přestože si vyslechli od některých zdravotnických institucí a lékařů pohoršující názory na vydání povolení pro druhou dětskou ordinaci v tak malé obci, jakou jsou Smidary. My jsme však věděly, že se nejedná jen o smidarské děti, ale že jich k nám dojíždí další desítky z okolních i vzdálenějších obcí. A i pro takto malý obvod nám stálo zato jít do určité nejistoty a rizika, že všechno to zařizování vyjde vniveč, protože jsme chtěly zůstat dál k dispozici malým pacientům a jejich rodičům, kteří si už na nás zvykli za ta léta působení na středisku. A co se vlastně stalo, že jsme ze dne na den měly zakázaný přístup do smidarské ordinace??? Nejednalo se o nic jiného, než o peníze, o obrovskou částku, kterou někdo neměl právo požadovat a někdo nemohl a nechtěl zaplatit. Sami dodnes nechápeme, proč celé předávání dětského střediska provázely takové nepříjemnosti. Není cílem našeho článku nikoho poškozovat. Je to vnitřní spor náš a naší bývalé vedoucí lékařky Heroutové, a podrobné rozebírání tohoto ožehavého problému v konečném důsledku nepomůže ani nám, ani pacientům v jejich nemocech, kdy od nás neočekávají nic jiného, než že jim pomůžeme se zdravotními potížemi. Tak by to správně mělo být a všude jinde to tak normálně funguje, jenže... Stalo se, že dobrovolné a svobodné rozhodnutí rodičů přihlásit své děti k nám do nové ordinace, bohužel provázely komplikace, které znepríjemnily nejen životy nám, ale především našim pacientům, kde šlo o to nejdůležitější - o jejich zdraví. Bohužel není v našich silách ovlivnit plány a chování druhých, a proto bychom se tímto chtěly upřímně omluvit všem rodičům, kterým vznikly v této souvislosti jakékoliv nepříjemnosti. Neměly jsme nejmenší tušení, že to bude takto probíhat a je nám to líto. Ale překulilo se osm měsíců a je vidět, že jsme se rozhodly správně. Přišlo se k nám zaregistrovat přes 220 dětí, což je větší polovina z původní kartotéky. Jen ta cesta byla pro všechny hodně trnitá. Dnes už je vše v pořádku, rozbouřené vody se uklidnily a my se můžeme v klidu věnovat své práci, která nás stála dost nervů a úsilí. Teď si jí o to víc vážíme. Nevíme, jestli není škoda plýtvat slovy na tento papír, čas tím už nevrátíme zpět tak, aby nemusela padnout slova a činy, které padly. Ale doufáme, že se našim stávajícím i bývalým klientům a spoluobčanům dostane tímto způsobem alespoň částečného vysvětlení této neobvyklé situace.

Závěrem bychom chtěly ještě jednou poděkovat MUDr. Homolovi a jeho manželce, maminkám a vůbec všem, kteří nám do ordinace a čekárny do začátku věnovali milé pozornosti, ať už formou hraček, květin nebo jiné pomoci. Vážíme si toho, že překonali předsudky a strach, a dali nám najevo svou přízeň.

Z důvodu změny ve zkušebních ordinačních hodinách vám zde dáváme k dispozici již pevnou pracovní dobu na DS Smidary:

PO	10:30 – 13:00	nemocné děti
UT	10:30 – 13:00	nemocné děti
ST	10:30 – 13:00	nemocné děti
ČT	10:30 – 14:00	(preventivní prohlídky, očkování zdravých dětí)
PA	10:30 – 13:00	nemocné děti

Pro zajímavost přikládáme fotografie, které zachycují původní stav prostor po panu doktorovi Svobodovi, průběh rekonstrukce a stávající vzhled dětské ordinace.

S pozdravem všem MUDr. Eva Horká
Dana Drašíková ml.

